

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/69/2016
Identifikačné číslo spisu: 1510222243
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1510222243.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Bratislavskej správcovskej spoločnosti, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Rusovská cesta č. 36, IČO: 36838209, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Bajkalská č. 13, IČO: 36860662, proti žalovanému T. K., bývajúcemu v Q., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Niťová č. 3, IČO: 36856592, o zaplatenie 2 145,08 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 7 C 363/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. septembra 2015 sp. zn. 9 Co 515/2013 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom zo 14. mája 2013 č.k. 7 C 363/2011-200 Okresný súd Bratislava V (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 145,08 € s príslušenstvom, ktorá predstavuje jeho nedoplatok do fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej len „fond“) za služby poskytované s užívaním bytu č. XX žalovaného v Q. na Q. ulici č. XX (ďalej len „byt“) za obdobie rokov 2009 a 2010. Rozhodol tiež o trovách konania.

2. Na odvolanie oboch procesných strán Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 17. septembra 2015 sp. zn. 9 Co 515/2013 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a v časti týkajúcej sa náhrady trov prvoinštančného konania zmenil. Na odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej uviedol, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci vychádzajúc z toho, že žalobkyňa na základe Zmluvy o výkone správy z 5. decembra 2007 č. 4/2007 vykonávala správu bytového domu, v ktorom žalovaný vlastní byt, neplní ale riadne svoje povinnosti, ktoré vyplývajú zo zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a zo zmluvy o výkone správy. Aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu bola žalobkyňa oprávnená započítať dlhy za obdobie predchádzajúcich rokov, lebo žalovaný pri platení jednotlivých úhrad nešpecifikoval, ktorého

obdobia sa jeho platby týkajú. Výrok o náhrade trov prvoinštančného konania zmenil s odôvodnením, že tento výrok nie je vecne správny. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s odôvodnením, že v konaní došlo k vade podľa § 237 ods.1 O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) a k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Podľa názoru dovolateľa došlo v danom prípade k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 písm. d/ O.s.p., lebo (ako uviedol) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 42 C 180/2010 a sp. zn. 6 C 190/2010. Súd v danom prípade nedostatočne zistili skutkový stav, na podklade ktorého dospeli k vecne nesprávnym záverom, v dôsledku čoho ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Tým, že súdy priznali žalobkyni právo zápočtu fiktívneho dlhu aj za roky 2007 a 2008, došlo u nej k bezdôvodného obohateniu. Z týchto dôvodov žiadal dovolaním napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

7. Dovolanie bolo podané 18. novembra 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

9. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a uskutočnení meritórneho odvolacieho prieskumu.

9.1. Dovolanía podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedajšej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania ani pre odmietnutie dovolania, vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

9.2. Tie dovolanía podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie odvolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

10. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 9.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

11. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie

bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

12. Dovolanie žalovaného smeruje proti rozsudku, ktorý nemá znaky tých rozsudkov, proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 238 O.s.p. prípustné.

13. V danej veci by podané dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania uvedené v ustanoveniach § 237 ods. 1 písm. a/ až c/ a e/ až g/ O.s.p. nenamietal a vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

14. Žalovaný v dovolaní tvrdí, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. d/ O.s.p. Uvedené ustanovenie dopadá na prípady, v ktorých súd rozhodol napriek tomu, že mu v tom bránila prekážka veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p.) alebo prv začatého konania (§ 83 O.s.p.).

14.1. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej zistenie vedie v každom štádiu konania k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, keď sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, resp. vedie sa konanie a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

14.2. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 6 C 190/2010 išlo o žalobu vo veci nedoplatku na mesačných zálohových platbách do fondu za roky 2005 a 2006; toto konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby. V konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 42 C 180/2010 išlo o žalobu vo veci nedoplatku na mesačných zálohových platbách za roky 2007 a 2008; aj predmetné konanie bolo zastavené vzhľadom na späťvzatie žaloby. Uvedené rozhodnutia o zastavení konania nemohli založiť prekážku veci právoplatne rozhodnutej o žalobe podanej v danom prípade (t.j. vo veci sp. zn. 7 C 363/2011 Okresného súdu Bratislava V). Námietka žalovaného o existencii vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. d/ O.s.p. je preto nedôvodná.

15. Pokiaľ žalovaný v dovolaní namieta nesprávnosť vyhodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania, dovolací súd uvádza, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nebolo do 30. júna 2016 považované za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotil niektorý z vykonaných dôkazov, mohlo byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu (prípadne) nesprávne, to ale samo osebe nezakladalo prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. (viď tiež napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

16. Do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania nezakladalo ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností a nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993, R 42/1993, ako aj vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

17. Žalovaný ďalej tvrdí, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

17.1. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci bolo do 30. júna 2016 považované za relevantný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý ale mohol byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní.

17.2. Do vyššie uvedeného dňa nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladalo (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by podľa § 238 O.s.p. zakladal prípustnosť dovolania.

18. Pokiaľ sa v dovolaní namieta, že v konaní došlo k tzv. inej procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právna úprava účinná do 30. júna 2016 považovala vadu tejto povahy za relevantný dovolací dôvod, ktorý však prípustnosť dovolania nezakladal (pozri viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

19. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného, ktoré bolo v danom prípade podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo procesný účinok umožňujúci dovolaciemu súdu, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozsudku. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

20. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.